

En kunstner går i ringen

Det har tydeligvis været en kamp at komme frem til et nyt, kunstnerisk udtryk, men det har været det hele værd for Mie Mørkeberg, der lige nu udstiller i Galleri Tom Christoffersen.

KUNST

TRINE ROSS

Mie Mørkeberg: Feber. Galleri Tom Christoffersen, Skindergade 5, København K. Til 10. februar.

Det er ikke, fordi der på nogen måde var noget galt med de værker, som Mie Mørkeberg (f. 1980) tidligere har præsenteret os for. Faktisk fungerede malerierne, ofte udført i mindre skala og på papir, glimrende med deres opdaterede surrealisme, hvor en fisk kunne fanges i en dagligstue, eller en tornado sno sig op foran kaminilden.

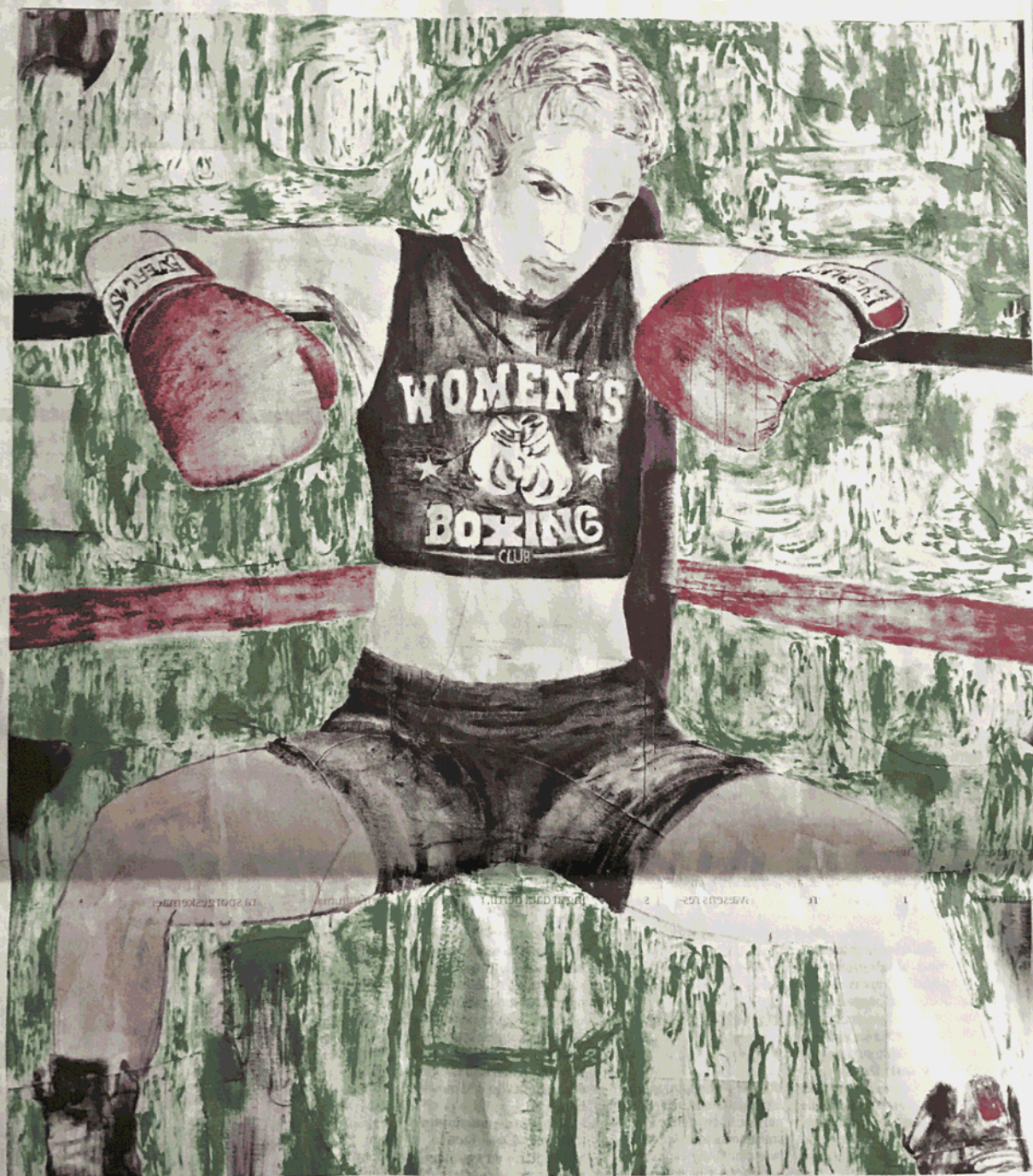
Men med den aktuelle soloudstilling, 'Feber' i Galleri Tom Christoffersen, er Mørkeberg frygtløst trådt ind i en ny fase og udforsker både maleriet og motiverne på andre måder end før. At det har krævet ikke så få kampe, vidner en miniserie med boksende kvinder om, for her kommer vi med ind i ringen, hvor man nogle gange slås helt ud og andre gange simpelthen slår igennem.

Allerede her viser Mørkeberg nye tænder, for selv om hendes tidligere værker hentede deres motiver i menneskeskabte omgivelser, så så man aldrig kroppene, der bevæger sig gennem de rum, der er skabt til dem. Med mennesket som motiv, åbner Mørkeberg døren til en anderledes sårbarhed, en kropslig genkendelse og en personlig vinkel, der dog aldrig bliver for privat.

Man kan nærmest følge Mørkebergs arbejde frem mod det nye udtryk gennem de udstillede værker, der alle er uden titel. I det værk, der slår en slags bro mellem det ældre og nye udtryk, ses således en opstilling, måske i et atelier, af alt fra brød og pølse over en læsende dukke til masser af sukkulenter - og en tilsyneladende bagbundet kvinde.

Detaljeringdommen genkendes fra Mørkebergs tidligere produktion, men nu er hun gået betydeligt op i størrelse - og armbevægelserne er fulgt med. Der synes også at være meget mere på spil. Dels fordi Mørkeberg hengiver sig hundrede procent til maleriet, og hvert penselstrøg ligner en insisteren på at beherske dette som både materiale og udtryk, dels fordi vi i samme åndedræt er blevet inviteret med ind i en mere intim sfære end før.

Helt Frida Kahlosk er et kvindeportræt med påsatte symboler: boksehandsken og barnet, djæveln og diamanten, mens teksten på tøjet beder om både at blive taget med til Mars og 'Ego Booster Therapy'. Det sidste synes Mørkeberg at have fået, i

NYE TAKTER. Med mennesket som motiv åbner Mie Mørkeberg døren til en anderledes sårbarhed. En personlig vinkel, der dog aldrig bliver for privat. Foto: Steen Møller Rasmussen

hvert fald i en grad, så hun tør træde tydeligere frem, både i malemåde og motivvalg. End ikke de åkander, der for evigt vil minde om Monet, er for stor en mundfuld for Mørkeberg, hvor idyllen dog er mindre intakt, for der flyder en gummi-

ske i vandet, mens en ung kvinde holder hovedet under vand. Og netop i denne kvindefigur ses endnu et karakteristisk ved Mørkebergs nye værker: Overarmen accentures af et stykke ekstra lærred, klæbet fast til det, der danner grunden for maleriet.

Samtlige af de store lærreder har sådanne tilføjelser af udklippede lærredstykker. Nogle gange, som i kvindearmen, understreger de formen, andre gange gør de ikke. Men konstant skaber tilføjelserne en spændende serie af paradokser. På den

ene side giver de således værket et mere robust, rustikt og direkte håndgribeligt objekt, mens man på den anden side frygter, at det hele falder fra hinanden.

PÅ SAMME MÅDE peger det påsatte lærred på motivet som sampling, hvor enkeltdele kan hentes udefra og sættes ind efter forgodtbefindende, ligesom man kender det fra alt det digitale, vi omgiver os med, til trods for at Mørkebergs sampling foregår helt analogt. Og mens den ujævne overflade truer med at opløse maleriet, er

den samtidig en understregning af, at her netop er tale om maleri, hvor maling er påført et lærred.

Det er sjældent let, omkostningsfrit eller ufarligt at bevæge sig ind på ukendt område. Og så er der ikke engang garanti for, at man finder noget brugbart uden for det vante, det, der faktisk fungerer, og som man kender og kan. Heldigvis har Mie Mørkeberg både modet, staminaen og talentet til at bevæge sig videre alligevel - og se, hvad hun har fundet!

trine.ross@pol.dk

Ly
og

Peter
er ko
der il
de t
i Gar

KLA

Peter
DR Vok
Garnis
www.d

♥♥

S

tænk
et re
som
mess
der n

On
me l
rum

For

vær
zin
mus

nog
kon

Terj
enke

ge s
ve e
publ

Et or
som e
sanle
stamm

nem to
Enk
som d
ration

FOR D
se sam
lestrin
koret

Og der
mellen
og Pal

For
under

viste o
kunne

cist ve
mudt

Og
få de

hos i
fore

sten
og l

samm
der

M
ræls
stær
lidt

i re
hene